

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 480

гр. П., 18.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – П. в закрито заседание на осемнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ СТ. БАНКОВ

Членове: КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА
ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

като разгледа докладваното от ЕМИЛ СТ. БАНКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20224400600567 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.243,ал.7 от НПК.

С определение № 450/17.07.22 г., постановено в з.с.з. по ЧНД № 1346/22 г. Районен съд-П. на осн.чл.243, ал.6, т.3 от НПК е отменил, като незаконосъобразно постановление от 01.07.22г. на прокурор от РП-П. по досъдебно производство № 6503/21 г. по описа на същата прокуратура, с което на осн.чл.243, ал.1, т.1 от НПК е прекратено наказателното производство водено за престъпление по чл.129, ал.2, във вр.с ал.1 от НК.

Недоволен от постановения съдебен акт е останал прокурор от ПРП, който е депозирал срещу него протест, в който навежда доводи, че определението на ПРС е неправилно. Моли въззивния съд да постанови определение, с което да отмени определението на Районния съд.

Препис от протеста е връчен на пострадалата, която не е ангажирала становище по него.

Съдът,като прецени доказателствата по делото и взе предвид доводите на страните, констатира следното:

Протестът е подаден в установения от закона срок и от легитимирано лице, поради което се явява допустим и следва да бъде разгледан.

Разгледан по същество протестът е неоснователен.

Фактическата обстановка е правилно установена както от прокурора,така и от първоинстанционния съд и не е спорна между страните.

От събраните в хода на процеса доказателства категорично се установява, че към 30.10.2021г., В.А. се намирал във фактическо съжителство със св.Т.С.Д. – на адрес с.Т., УЛ. „***“ №*** На същата дата вечерта, на гости на А. и Д. дошли брата на последната - Т.С.В. и неговата фактическа съжителка, св. П.Н.К.. В.А. и Т.В. употребили значително количество алкохол, а същевременно, между тях започнала кавга, която пък - прераснала в саморазправа. Докато двамата си разменяли удари, свидетелките Т. Д. и П.К. се опитали да ги успокоят, но без успех; същевременно, св.К. се обадила по телефона на сина на Т.В. - св. М.В.. Скоро след това, М.В. пристигнал в дома на Д. и А., като бил придружаван от свой братовчед - св. С.М.. При пристигане на място, въпреки опита на М.В. и С.М. да преустановят конфликта, Т.В. изненадващо нанесъл удар с юмрук в тила на В.А., в резултат на което, пострадалият се строполил на пода; от друга страна, М.В. и С.М. извели Т. А. навън. Обстановката се успокоила, като св.С.М. и св.Т. Д. вдигнали В.А. от пода и го служили да спи. Около обяд на 31.10.2021 г. Т. Д. започнала да се притеснява за състоянието на А., тъй като същият продължавал да лежи и не ѝ отговарял; в това състояние А. прекарал целия ден, като на сутринта на 01.11.2021 г., била потърсена медицинска помощ. А. бил диагностициран с мозъчен инфаркт (инсулт), като останал на лечение до 08.11.2021г. в УМБАЛ „Д-Р Г.С.“ЕАД-П.; бил изписан в стабилно соматично и неврологично състояние, без медицински риск от приключване на стационарното лечение, били му предписани съответни медикаменти, както и препоръчана консултация с личен лекар и невролог. През следващите дни обаче, въпреки грижата на близките на А., същият не можел да се движи самостоятелно, не можел да говори, трудно му било да приема храна и лекарства. На 15.11.21 г. състоянието му се влошило и отново бил преведен в УМБАЛ „Д-Р Г.С.“ЕАД-П., но на същата дата, починал. Според заключението по първоначална съдебно - медицинска експертиза, причина за смъртта на В.Б. А. е масивен исхемичен мозъчен инфаркт (инсулт) и получено усложнение - пневмония, резултат от генерализирана атеросклероза, с тромбоза на лявата средна мозъчна артерия; вещите лица са установили травматични увреждания по тялото на А. – кръвонасядане по темето, три кръвонасядания по лицето, в областта на дясна скулна дъга, които могат да бъдат свързани с описаната по-горе физическа саморазправа между Т.В. и В.А.. Според вещите лица, тези травматични увреждания са довели до

временно разстройство на здравето, неопасно за живота, болки и страдание; същевременно са категорични, че липсва причинно - следствена връзка между отбелязаната лека телесна повреда и смъртта на А., като в тази връзка експертите посочват не само масивния инсулт и неговото усложнение, но и хроничните заболявания на пострадалия приживе – генерализирана атеросклероза, хипертонична болест, хронична обструктивна белодробна болест. В хода на досъдебното производство е извършена и допълнителна съдебно-медицинска експертиза, при която заключението на първоначалната било потвърдено; специално във връзка с въпроса дали е възможно да се обсъжда изпадане на В.А. в безсъзнателно състояние /вследствие на нанесения му юмручен удар в тила от страна на Т.В./, вещите лица отговорили, че в теоретичен план, при подобен удар, е възможна загуба на съзнание, но в конкретния случай, при наличните данни, не може да се счита, че А. е изпаднал в травматична кома.

Първото от посочените от предходния съд нарушения допуснати от прокурора касае произнасянето относно извършването на престъпление по чл.124, ал.1 от НК. Според РС неправилно прокурорът от РП е извършил преценка за осъществяването на този състав, защото този тип престъпления са подсъдни като първа инстанция на ОС и съответно компетентността е на ОП. Следва обаче да се има предвид, че прокурорът не е коментирал подробно извършването на престъпление по чл.124, ал.1 от НК, а само е отбелязал липсата на данни за такова именно защото няма необходимост наказателното производство да бъде изпратено по компетентност на ОП.

Настоящата инстанция обаче се съгласява напълно с предходната, че прекратявайки наказателното производство прокурорът е нарушил разпоредбите на чл.50 и чл.24, ал.6 от НПК. Цитираните текстове не създават възможност за прокурора да прекрати наказателното производство ако установи, че престъплението се преследва по тѣжба на пострадалия, в какъвто смисъл е изложението в постановлението извод.

Предвид изложеното по-горе Окрѣжният съд счита, че протестът е неоснователен, а постановението от ПРС съдебен акт е правилен и следва да бъде потвърден.

Водим от горното и на основание чл.243 ал.8 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 450/17.07.22 г., постановено в з.с.з. по ЧНД № 1346/22 г. по описа на Районен съд-П..

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____